

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: 2 Timotheüs 1, 6 - 8
Ochtenddienst

Broeders en zusters,

1. **Zingen : Lied 409 : 1, 2 en 4**
2. **Schuldbelijdenis door het zingen van Gezang 17 : 1 – 3**
3. **Genadeverkondiging Efeziërs 2,4-10 en Zingen Gezang 17 : 4 - 5**
4. **Gebed om zegen over de dienst**
5. **Schriftlezing : 2 Timotheüs 1**
6. **Zingen : Psalm 40 : 2 en 4 (verkondiging van de blijde boodschap van Gods recht)**
7. **Tekst : 2 Timotheüs 1 : 6 - 8**
8. **Zingen : Gezang 84 : 1 – 3 (vertrouwend op God en eigen zwakheid voelend)**
9. **Lezing van de wet**
10. **Zingen : Psalm 16 : 1 en 4**
11. **Bevestiging ambtsdragers**
12. **Zingen : Psalm 134 : 3**
13. **Dankzegging en voorbede**
14. **Slotzang : Gezang 27 : 3, 4 en 5**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

In deze dienst zullen vijf broeders uit ons midden bevestigd worden als bijzondere ambtsdragers. In mijn hart heerst daarbij grote dankbaarheid dat de vacatures vervuld konden worden. Ik weet niet in hoeverre u zich als gemeentelid zorgen hebt gemaakt over de vervulling van de vacatures. Was het uw zorg of was het u een zorg?

Deze broeders worden vandaag bevestigd en voor de broeders die al ambtsdrager zijn markeert deze dienst dat ze in het volgende ambtsjaar zijn gekomen. En wat roept dat allemaal voor gevoelens op? Hebt u zich daar trouwens wel eens in verdiept, broeders en zusters, jongelui? Met wat voor gevoelens aanvaarden en vervullen deze broeders hun ambt? Ik kan me voorstellen dat er gevoelens van onrust in de harten leven. Zeker bij de broeders die voor het eerst het ambt aanvaarden. Wat ga ik tegen komen? Zal ik daar op de goede manier op weten te reageren? Hoe zal het thuis gaan? Zal mijn vrouw het aan kunnen dat ik vaker weg ben? Hoe zal het met de kinderen gaan? Zal de gemeente mij aanvaarden als ik op bezoek kom? Word ik met een open houding worden ontvangen of gaan ze de kat uit de boom zitten kijken? Zullen de broeders en zusters me al mijn fouten en tekortkomingen na gaan dragen of zullen ze mijn beperkingen en fouten met de mantel van oprechte christelijke liefde bedekken? Zoveel vragen en mogelijk ook zoveel onzekerheden. Vragen, onzekerheden, angsten en schuldgevoelens kunnen je een grote wissel op je trekken als ambtsdrager. Deze gevoelens betekenen dat je lijdt onder je ambt. Ze kunnen je zelfs iedere vreugde benemen bij de vervulling van je ambt. U zou niet de eerste zijn die verlamd zou worden in zijn ambtswerk door dergelijke gevoelens. Ook is het niet een verschijnsel van de laatste jaren. Al heb ik wel de indruk dat het verschijnsel de afgelopen decennia sterker is gaan spelen. Ik hoef daarbij alleen maar te denken aan al die collega's die net als ik te maken hebben gekregen met een burn-out. Maar ook in de dagen van Paulus waren er emoties die ambtsdragers konden verlammen.

Timotheüs, die vaak metgezel is geweest van de apostel Paulus tijdens zijn zendingsreizen onder de heidenen, heeft ook minstens één periode gekend van verlamming. In deze periode heeft Paulus aan Timotheüs de brief geschreven waaruit onze tekst komt. Het woord van de Here Jezus in onze tekst heb ik als volgt voor u samengevat.

Vindt de kracht voor uw ambtsdienst door het vuur in uw harten brandend te houden van de gave die God u gegeven heeft.

We zullen daarbij letten:

- 1. op de identiteit van deze gave,**
- 2. op het karakter van deze gave,**
- 3. op de uitwerking van deze gave.**

Vindt de kracht voor uw ambtsdienst door het vuur in uw harten brandend te houden van de gave die God u gegeven heeft. In de eerste plaats zullen we letten op de identiteit van dit vuur. De opbouw van deze tweede brief die Paulus aan Timotheüs heeft geschreven wijkt nogal af van de brieven die Paulus aan de gemeenten heeft geschreven. In die brieven staat hij bijna altijd eerst uitgebreid stil bij de genadegaven die de Here aan deze gemeenten heeft gegeven. Om dan in het tweede deel van de brief over te gaan tot het aansporen van de gemeenten. In deze brief laat de aansporing van Paulus niet zo lang op zich wachten. Na zijn groet, staat Paulus stil bij de dankzeggingen die hij dag en nacht doet aan God, die hij net als zijn voorouders met een zuiver geweten dient. Op het moment dat Paulus deze brief schrijft zijn zijn persoonlijke omstandigheden alles behalve aangenaam. Hij zit namelijk gevangen en hij lijdt om de blijde boodschap van Jezus Christus. Maar hij beklagt zich niet bij God. Hij doet ook niet of hij het beter weet dan God door te zeggen dat hij van veel meer nut zou zijn als hij uit zijn gevangenschap zou zijn verlost. Nee, in gelovige overgave, volgt hij de weg die God voor hem heeft uitgestippeld en hij dankt de Here. Wat een heerlijke overgave zien we hier bij de apostel.

Is er dan geen verlangen om vrij te zijn? Zeker wel. Hij verlangt ernaar om Timotheüs terug te zien. Zeker nu Timotheüs zo lijdt. Want dat Timotheüs lijdt is duidelijk uit vers 4. Daar schrijft Paulus over de tranen van Timotheüs waar hij telkens weer aan moet denken. “Als ik aan je tranen denk, verlang ik ernaar je terug te zien; dat zal me met vreugde vervullen.” Blijkbaar heeft Timotheüs aan Paulus geschreven over de moeiten die hij ervaart. Zijn verdriet en ook over zijn angst en onrust. Zo is het nu eenmaal. Het ambt kent zijn verdriet en teleurstelling. Dat is niet alleen iets van vandaag. Dat is er na de zondeval altijd al geweest en dat zal zo blijven tot de terugkeer van de Here Jezus.

Paulus schrijft in vers 15 over het feit dat iedereen in de provincie Asia (het huidige Turkije) zich van hem heeft afgekeerd. Terwijl hij daar toch het reddend evangelie heeft

gebracht. We lezen verderop in de brief over allerlei dwaalleraars, die mensen misleiden. Paulus schrijft in vers 9 van hoofdstuk 2 dat hij als een crimineel gevangen is gezet om het Woord van God. In hoofdstuk 3 vertelt hij Timotheüs dat de laatste dagen zwaar zullen zijn. Want de mensen zullen egoïstisch zijn, geldzuchtig, zelfingenomen en arrogant. De mensen zullen God lasteren, geen ontzag tonen voor hun ouders, ondankbaar zijn en niets heilig achten. Ze zullen harteloos zijn, onverzoenlijk, lasterziek en wreed. Ze zullen het goede haten en onbetrouwbaar, roekeloos en verblind zijn. Het genot zullen ze meer liefhebben dan God, ze zullen de schijn van vroomheid ophouden, maar de kracht ervan miskennen. Niet direct een aantrekkelijke situatie om in te werken. Integendeel. Wie in dergelijke omstandigheden werkt krijgt zeker met moeiten en lijden te maken. Niet voor niets zegt Paulus in hoofdstuk 2, 3: “Deel in het lijden als een goed soldaat van Christus Jezus”. Dit is niet het beeld van het vrolijke, opgeruimde en zorgeloze christen-zijn wat hier en daar wel wordt voorgespiegeld. Alles alle moeiten voorbij zijn als je christen bent geworden. Paulus is daar dus heel eerlijk tegenover Timotheüs.

Daarom spoort Paulus de enigszins ontmoedigde Timotheüs aan met de woorden. Daarom spoor ik je aan het vuur brandend te houden van de gave die God je schonk toen ik je de handen oplegde. Hij moet het vuur brandend houden van de gave van God die hij gekregen heeft.

In een wereld waar er nog geen elektrisch licht bestaat en waar geen moderne verwarmingsradiatoren bestaan om warmte in huis te brengen, daar is men zich goed bewust van het belang en de grote waarde van vuur. Zonder vuur wordt het donker en koud. Daarom waren mensen in die tijd altijd aan het controleren of het vuur nog goed brandde. Ik kan zelf nog wel herinneren hoe er vroeger bij ons thuis een kolenkachel in de woonkamer stond en hoe mijn ouders voor het vuur zorgden. Zaten er nog voldoende kolen in de kachel? Moest het vuur even opgestookt worden door met de pook nieuwe lucht in de hoop te brengen? De zorg voor het vuur was een belangrijke bezigheid. Voor Timotheüs hebben deze woorden van Paulus dan ook een duidelijk beeld opgeroepen. Hij moet het vuur van de gave die hij heeft ontvangen beter verzorgen zodat het vuur weer harder gaat branden.

Wat is nu de gave die hij heeft ontvangen? We kunnen er allereerst van zeggen dat het een gave van God is (vers 6). Verder kunnen we zeggen dat hij deze gave kreeg toen

Paulus hem de handen oplegde. Het is dus niet zo dat Timotheüs deze gave kreeg door dat Paulus hem de handen oplegde. Er ging dus niet iets door de handen van Paulus heen op Timotheüs over. Maar ongetwijfeld heeft Paulus daarbij de belofte gedaan dat de Geest van God Timotheüs krachten, wijsheid en liefde zou geven om zijn werk te volbrengen. De gave van God is dus de hulp en kracht van de Heilige Geest om trouw zijn ambt te vervullen. Dat in de eerste plaats.

Vindt de kracht voor uw ambtsdienst door het vuur in uw harten brandend te houden van de gave die God u gegeven heeft. In de tweede plaats zullen we letten op het karakter van dit vuur.

De gave van God waarvan Timotheüs het vuur brandend moet houden is dus de kracht en steun van de Heilige Geest. Dat blijkt ook duidelijk uit vers 7. Waar Paulus schrijft: “God heeft ons niet een geest van lafhartigheid gegeven, maar een geest van kracht, liefde en bezonnenheid.” Wat Paulus met deze woorden bedoelt, mag duidelijk zijn. Timotheüs moet zich nog van het front laten verdrijven. Hij moet zich niet terugtrekken en opgeven. Ja, er zijn vijanden, soms zelfs grote en sterke vijanden, maar de Heilige Geest die hem gegeven is tot hulp is geen lafaard. Die Geest is integendeel een Geest van kracht.

Paulus werpt Timotheüs dus niet terug op zijn eigen dapperheid, moed en kracht. Maar hij wijst hem op de kracht van de Heilige Geest. Op zijn kracht moet hij vertrouwen. De Heilige Geest zal hem geven wat hij van zichzelf niet heeft.

Dat is broeders heel belangrijk om te beseffen bij uw ambtswerk. En ik heb het zelf ook telkens weer nodig om daarbij bepaald te worden. Wij hoeven voor ons werk de kracht en de moed niet uit onszelf te peuten. Als u zich bij uw ambtswerk blind staart op uw gaven of het gebrek daaraan dan loopt u onherroepelijk vast. Als ik naar mezelf kijk dan zie ik iemand met een niet al te sterke gezondheid. Dan zie ik iemand die zich gemakkelijk uit het veld laat slaan als mensen hem met verwijten of onvriendelijkheid tegemoet treden. Dan zie ik een zondaar die zelf zo vaak de mist in gaat. Dan zie ik iemand die niet bepaald een toonbeeld van goede organisatie is. Dan loop ik vast. Op dergelijke momenten komt zelfs wel eens de neiging op om maar ander werk te gaan zoeken.

Maar ik moet niet op mezelf letten, maar ik moet beseffen dat ik een instrument ben. Door God zelf uitgekozen, door God zelf bekwaam gemaakt om in het ambt van predikant zijn Woord te verkondigen om zo voor zijn gemeente te zorgen. Zo moet ook u

broeders, niet teveel naar uzelf kijken. De Here heeft u geroepen en de Here schenkt u zijn Geest. En als u tegen een moeilijk bezoek opziet, bidt dan of de Geest van Christus u wil bekwamen voor uw werk. Bid of Hij u de moed wil geven en Hij zal u de moed geven.

Als de frustratie in uw werk groeit. En zulke momenten zult u ongetwijfeld meemaken. Omdat gemeenteleden blijven volharden in hun zonden of omdat mensen onverstandig met hun geld omgaan, of omdat u wel commentaar krijgt maar nooit een compliment, dan kan de frustratie gemakkelijk toeslaan. En frustratie kan de liefde voor Christus en zijn gemeente doven. Ja, lijden en ondankbaarheid zullen u zeker ten deel vallen, maar ook dan moet u zich daardoor niet laten leiden. Besef dat u de gave van de Heilige Geest hebt ontvangen. De Geest van liefde en bidt dan ook of Hij u mag vervullen.

In het verlengde van de frustratie ligt de onbezonnenheid. Een mens kan in zijn drift vreselijke stomme dingen doen. Dingen waarmee hij zoveel stuk maakt. Besef dus dat u niet alleen staat als u de drift voelt opkomen. De Heilige Geest wil u de bezonnenheid en de wijsheid geven die u nodig hebt om wijs en verstandig uw werk te doen. Dat is het karakter van de gave van God die u geschonken is: kracht, liefde en bezonnenheid. Dat in de tweede plaats.

Vindt de kracht voor uw ambtsdienst door het vuur in uw harten brandend te houden van de gave die God u gegeven heeft. In de derde plaats zullen we letten op de uitwerking van dit vuur. Na deze bemoedigende woorden komt Paulus tot de aanmoediging aan het adres van Timotheüs. “Schaam je er dus niet voor om van onze Here te getuigen; schaam je ook niet voor mij, die omwille van hem gevangen zit, maar deel in het lijden voor het evangelie, met de kracht die God je geeft.” De moedeloosheid waar Timotheüs onder lijdt moet hij wegdoen. Hij moet weer met nieuwe energie zijn ambtswerk oppakken met de kracht die God hem geeft.

Hij moet zich niet schamen voor het evangelie. Ook al zijn er nog zoveel mensen die het als achterlijk afwijzen. Hij moet zich niet schamen voor Paulus. Ook al zit hij als een crimineel in de gevangenis. Ja, je krijgt de handen van de mensen van de wereld niet op elkaar als je tijd en energie steekt in het verzorgen van de kudde van Jezus Christus.

Toch broeders, hoop ik niet dat u bij het aanhoren van deze preek het gevoel hebt gekregen dat u een verschrikkelijk ambt op uw schouders neemt vandaag. Zeker, ik kan niet ontkennen dat er momenten zult tegenkomen die u pijn zullen doen. U zult soms

onterechte kritiek krijgen of ongezouten kritiek. U zult verdrietige situaties tegenkomen. Maar besef bij dit alles dat u als soldaat in dienst van Christus wel lijdt, maar dat de overwinning door Christus al is behaald. Uw strijd zal niet tevergeefs zijn. Uw Heer zal u ervoor rijkelijk belonen en u laten delen in de rijkdom die Hij verdiend heeft. Ook zult u zien hoe de Here door zijn Geest en met u als instrument in zijn handen heerlijke dingen doet. U zult getuige mogen zijn van bekering, van herstel van leven, van vernieuwde liefde voor God. U zult de broederschap mogen ervaren van de kerkenraad. U zult liefde en respect mogen ervaren van broeders en zusters uit de gemeente. U strijdt aan de zijde van Jezus Christus. Maar u hoeft niet uit eigen kracht te strijden, maar zijn Geest geeft u kracht, liefde en bezonnenheid. Laat u dus door Hem gebruiken als instrument tot opbouw van zijn Koninkrijk. Doe uw werk met vreugde voor de eer van uw Heer.

Amen